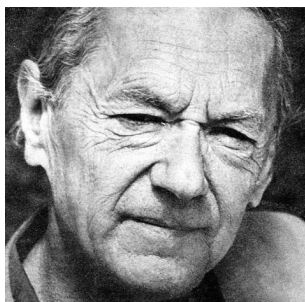

С. Заброварний

Кусьнєвич Андже́й

КУСЬНЄВИЧ Андже́й (Kuśniewicz Andrzej; 30. 11. 1904, с. Ковиничі, нині Самбір. р-ну Львів. обл. - 15. 05. 1993, Варшава) - польський письменник. Орден Почес. легіону (Франція) та Відродження Польщі (1993, посмертно). Премія ім. Я. Парандовського Польс. ПЕН-клубу (1991). Закін. ВШ політ. наук (1934) та юрид. факультет Ягеллон. університету (1935) в Кракові. Працював у МЗС (1935), Польс. консульстві в Ужгороді (1936-39) та м. Тулуза (Франція, 1939). Під час 2-ї світової війни служив у Польс. армії у Франції (1939-40), брав участь в Русі Опору (1940-43), був ув'язнен. у концтаборі Маунтгаузен (Австрія, 1943-45). У 1946-47 - консул Польщі в м. Страсбург, 1947-50 - ген. консул у м. Лілль (обидва - Франція); 1955-70 - керівник ред. програми Польс. радіо для закордону. У зб. поезій «Słowa o niepawości» (1955) та «Diabłu ogarek» (1959) подав власне бачення польс.-укр. конфліктів та висловив переконання, що час ненависті минув і майбутнє за мирним співжиттям обох народів. У прозі К. вагоме місце відводив історії суспільно-культур. життя Сх. Галичини на переломі 19 і 20 ст. У повістях «Eroica» (1969), «Król Obojga Sycylii» (1970), «Strefy» (1971) висвітлив причини політ., нар. і духов. конфліктів між поляками, українцями, євреями та німцями в Австро-Угор. імперії. Частині творів К. притаманні декадент. настрої, використання іронії та ґротеску. У романах «Korupcja» (1961), «Trzecie królestwo» (1975), «Wytraż» (1980) відобразив політ. атмосферу в Європі воєн. і повоєн. часу, поставив питання використання мистецтва в ідеол. цілях, морал. відповідальності за злочини. Істор. й політ. події в Україні напередодні розпаду Австро-Угорщини та побут карпат. зони Львівщини відтворив у повісті «Leksja

martwego języka» (1977; екранізов. 1979, реж. Я. Маєвський). Написав передмову до кн. [С. Вінценза](#) «Na wysokiej połoninie. Obrazy, dumy i gawędy z Wierchowiny Nuculskiej» (1979). Окремі твори К. українською мовою переклали М. Марущак і Д. Павличко.

Основні твори

W drodze do Koryntu. Warszawa, 1964; Stan nieważkości. Warszawa, 1973; Moja historia literatury. Warszawa, 1980; Mieszaniny obyczajowe. Warszawa, 1985; Nawrócenie. Kraków, 1987; Puzzle pamięci. Kraków, 1992; укр. перекл. - Третє царство // Всесвіт. 1978. № 8-10; [Вірші] // Антологія польс. поезії. Т. 2. К., 1979; [Вірші] // Дзвони зимою: Антологія польс. поезії в перекл. Д. Павличка. К., 2000.

Рекомендована література

1. Єрмонський А. «Третє царство» і його автор // Всесвіт. 1978. № 8;
2. В. Kaźmierczyk. Wskrzeszanie umarłych królestw. Kraków, 1982;
3. М. Dąbrowski. Nierzeczywista rzeczywistość: Twórczość Andrzeja Kuśniewicza. Warszawa, 1987;
4. В. Hadaczek. W galicyjskim śwecie Andrzeja Kuśniewicza // В. Hadaczek. Kresy w literaturze polskiej XX wieku. Szczecin, 1993;
5. Е. Dutka. Okolice nie tylko geograficzne: O twórczości Andrzeja Kuśniewicza. Katowice, 2008.

Бібліографічний опис:

Кусьневич Анджей / С. Заброварний // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. - К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. - Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-52133>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).